

ROLNIK

Nr. 37

DODATEK POŚWIĘCONY SPRAWOM ROLNICZYM ORGAN T.R.P.

Rok III

KOMUNIKATY T. R. P.

KOMUNIKAT NR. 154

Przewodniczący Garnizonu Komisji Wspólnych Zakupów w Toruniu pismem z dnia 30. 10. br. wystosowanym do Towarzystwa Rolniczego Powiatowego, komunikuje, że na ofertach przesyłanych przez Kółka Rolnicze, oraz poszczególnych oferentów, zostają zaofiarowane różne artykuły bez podania ceny.

Brak ceny pociąga za sobą stratę czasu na zbędną korespondencję względnie kosztowne telefony.

Towarzystwo Rolnicze Powiatowe wobec tego podaje p. Prezesom Kółek Rolniczych do wiadomości, by na ofertach bezwzględnie były podawane ceny, w przeciwnym razie oferty nie będą przez Komisję Wspólnych Zakupów rozpatrywane.

Sprawę tą prosimy podać do wiadomości członkom na najbliższym zebraniu.

Zniżki kolejowe na zjazd P. T. R. na dzień 20. 11. w Toruniu.

W związku z komunikatem, który ukazał się w biuletynie P. T. R. w dniu 1 listopada br. w sprawie zniżek na zjazd wojewódzki P. T. R. wyznaczony na dzień 20. 11. br. Towarzystwo Rolnicze Powiatowe komunikuje, iż kwestja dostarczenia zniżek ulegnie zwłoce z tego powodu, iż aczkolwiek Ministerstwo Komunikacji przyznało zniżki bez zastrzeżeń, to jednakże Dyrekcja Kolei w Toruniu żąda opłat po 20 gr. od jednego formularza zniżki. To też Pomorskie Towarzystwo Rolnicze musiało, ponownie zwrócić się do Ministerstwa o zniesienie tych opłat.

W związku z tem, zniżki zostaną dostarczone przez Centralę z Torunia do biura Towarzystwa Rolniczego Powiatowego prawdopodobnie od 10. do 12 listopada br. dlatego prosi się pp. Prezesów Kółek Rolniczych o przedkładanie spisu członków chcących wziąć udział w Zjeździe w terminie do 12 listopada, aby Biuro T. R. P. mogło, gdy nadejdą zniżki przesłać je pocztą do rąk prezesa Kółka.

Równocześnie Zarząd T. R. P. prosi p. Prezesów o zaangażowanie, aby na Zjeździe P. T. R. wzięła udział jaknajwiększa ilość członków. —

Zniżka będzie udzielana w sposób następujący:

Rolnik wyjeżdżając ze swej stacji kupuje cały bilet normalny, i równocześnie stempluje formularz zniżkowy w kasie biletowej. Ostemplowanie to ma takie znaczenie, iż kasa biletowa poświadcza, że dany rolnik rzeczywiście wyjechał z takiej a nie innej stacji kolejowej. Po przyjeździe do Torunia rolnik bierze udział w Zjeździe, a potem udaje się spowrotem, idzie do kasy biletowej, gdzie nie potrzebuje już kupować nowego biletu, ale daje znowu poraz drugi do odstemplowania blankiet zniżkowy i w ten sposób jest upoważniony do bezpłatnego powrotu z Torunia do swej stacji wyjazdowej.

O ile rolnik zapomni i nie ostempluje zniżki na swej macierzystej stacji wyjazdowej, bądź po zjeździe w kasie biletowej w Toruniu, to traci prawo do bezpłatnego przejazdu w drodze powrotnej. Prawo to tracą również ci rolnicy, którzyby równocześnie ze zniżką nie przedłożyli legitymacji członkowskiej na rok 35/36.

KOMUNIKAT NR. 155

Do osadników z parcelacji prywatnej stosuje się wszystkie te postanowienia odnośnie obniżki reszty ceny kupna, co do wszystkich innych dłużników z tego tytułu, które zostały szeroko omówione w dziale finansowo-rolnym niniejszego biuletynu pod pozycją 447.

Podkreślić tu wypada w szczególności, iż o obniżkę reszty ceny kupna mogą ubiegać się osadnicy, którzy nabyli działki w okresie między 28. 4. 1924 a 1. 7. 1932 r. i to bez względu na to czy w tym czasokresie został zawarty oficjalny, notarialny kontrakt kupna — sprzedaży, czy też nastąpiło tylko ustalenie ceny i zobowiązanie do zawarcia takiego kontraktu. Mogła to być np. przedwstępna umowa sprzedaży, umowa przyrzeczenia sprzedaży, lub inna podobna umowa.

Przykład: Osadnik ustalił cenę kupna osady przed 1 lipca 1932, ale notarialny kontrakt spisał dopiero na jesieni w 1932 roku lub nawet w roku 1933. Dotychczas tacy osadnicy prywatni nie mogli ubiegać się o zniżkę reszty ceny kupna, obecnie mogą.

O ile chodzi o osadników prywatnych, to oprócz wszelkich postanowień ogólnych o których mowa pod pozycją 447 obowiązuje ich jeszcze postanowienie następujące:

Jeżeli nabywca osady prywatnej przejął do zapłaty na poczet ceny kupna długi sprzedawcy, lub też gdy przeniesiono na nabytą działkę całość lub część długów hipotecznych, ciężających na nieruchomości, z której działka została wydzielona, długi te nie będą zaliczone do sumy wpłaconej dotychczas przez nabywcę. Innymi słowy urząd rozjemczy będzie miał większą sumę do obniżenia, na czem skorzysta osadnik.

Jeżeli długi przejęte przez osadnika prywatnego, przekraczają zmniejszoną przez urząd rozjemczy resztę ceny kupna, to urząd rozjemczy umorzy w całości resztę ceny kupna należną sprzedawcy, a przejęte przez osadnika długi obniży do wysokości takiej sumy, jaka wynosiła zmniejszoną resztę ceny kupna przed jej umorzeniem. Postanowienie powyższe nie dotyczy Skarbu Państwa oraz instytucyj kredytu zorganizowanego.

Spłatę obniżonej reszty ceny kupna osady prywatnej rozkłada się na raty płatne w ciągu lat dwunastu. Przytem pierwsza rata jest płatna po upływie czterech lat od dnia wydania orzeczenia urzędu rozjemczego o obniżeniu reszty ceny kupna.

KOMUNIKAT NR. 156

Wstrzymaniu spłat długów prywatnych podlegają wszelkie długi prywatne rolnicze nawet te, które z mocy prawa nie zostały rozłożone na raty. N. p. weksel został wystawiony in blanco na pokrycie długu, który powstał przed 1 lipca 1932 r., a wierzyciel wypełnił go i wstawił termin płatności po 1 kwietnia 1935 r. n. p. 1 maja 1935 r., taki dług nie został rozłożony z mocy prawa, ale podlega również karencji do 1 października 1938 r.

Drugi przykład. Rolnik ma zapisaną jeszcze przed 1 lipca 1932 r. hipotekę prywatną płatną 10 czerwca 1935 r. Dług taki też nie jest rozłożony z mocy prawa, bo płatność jego następuje po 1 kwietnia 1935 r., ale podlega mimo to karencji do 1. X. 1938 r.

Uwaga odsetki.

Trzeba atoli pamiętać, że przy długach nierozłożonych z mocy prawa, o których mowa w powyższych przykładach dłużnik płacić musi odsetki umowne, które dla długów zwykłych nie mogą przekraczać 12% a dla hipotecznych 6%. Dlatego też dłużnik winien w każdym razie dług taki wnieść do urzędu rozjemczego i prosić o obniżenie odsetek do 3% w stosunku rocznym.

KOMUNIKAT NR. 157

* Według dotychczasowych przepisów wymowy i wymiary nie podlegają dekretowi oddłużeniowemu. Obecnie traktowane są one tak samo, jak każdy inny dług. Czasem wymiary są bar-

dzo duże n. p. 100 — 120 zł na 1 ha, są to wtedy ukryte reszty ceny kupna lub działki rodzinne. Bardzo często wymiary były zapisywane na rzecz Niemców, którzy sprzedawali swe gospodarstwa, a nie chcieli zapisywać reszty ceny kupna w pieniądzu, który się dewalutował. Otóż tutaj należy rozróżnić 2 wypadki.

I. O ile wymowa lub wymiar czy renta jest zwykłym deputatem dożywotnim, n. p. dla rodziców lub sprzedawcy gruntu itd., to wtedy wypłata zaległości powstałych z tego tytułu przed 1 lipca 1932 r. jest wstrzymana do 1 października 1938 r. przy 5% odsetek tak samo jak każdy inny prywatny dług.

II. O ile wymowa lub wymiar jest ukrytą resztą ceny kupna lub ukrytym działem rodzinnym a do ksiąg wieczystych został zapisany między 28. IV. 1924. a 1 lipca 1932 to wtedy rolnik może się zwrócić do urzędu rozjemczego o ustalenie czy wymiar ten jest faktycznie resztą ceny kupna i po stwierdzeniu tego, o obniżenie wymiaru. Należy przytem powołać się na okólnik Nr. 10 Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych (Centralne Biuro do Spraw Finansowo-Rolnych) z dnia 2. IV. 1935 r. L. dz. F. R. 1610.

Okólnik ten mówi dosłownie: „Urząd Rozjemczy jest uprawniony do zbadania czy umowa o rentę, wymiar, wymowę nie stanowi faktycznie reszty ceny kupna gruntów, albo zadłużenia z działów rodzinnych. W razie ustalenia takiego stanu rzeczy, mogą mieć zastosowanie odpowiednie przepisy dekretu 841.“

KOMUNIKAT NR. 158

W biuletynie Nr. 9 pod pozycją 350 P, T. R. zapowiedziało rozpoczęcie starań w kierunku uzyskania przez rolników możliwości obniżki reszty ceny kupna gospodarstw nabytych od instytucyj uprzywilejowanych. Otóż obecnie nowe przepisy postanawiają, iż urząd rozjemczy może obniżyć resztę ceny kupna warsztatów nabytych od związków, samorządu terytorjalnego, np. od gmin lub wydziałów powiatowych i od przedsiębiorstw bankowych i finansowych z wyjątkiem Banku Polskiego, Państwowego Banku Rolnego, P. K. O. i Państwowego Banku Gospodarstwa Krajowego oraz Ziemstw Kredytowych.

Pozatem obniżkę reszty ceny kupna może uzyskać rolnik, który nabył gospodarstwo w okresie między 28. IV. 1924 a 1. VII. 1932. Poprzednio przepisy wymagały, aby w okresie tym został zawarty oficjalny kontrakt kupna - sprzedaży, to dopiero wtedy urząd rozjemczy mógł obniżyć resztę ceny kupna. Obecnie nie jest to wymagane, wystarczy, jeżeli w okresie wymienionym nastąpiło ustalenie ceny sprzedażnej i zobowiązanie do zawarcia umowy kupna - sprzedaży. Jest to bardzo ważne, bo dużo było wypadków, iż rolnik ustalił cenę kupna gospodarstwa, objął je w posiadanie jeszcze przed 1. VII. 1932 r. ale notarialny kontrakt spisany został dopiero na jesieni w 1932 r., lub nawet później. Dotychczas Urząd Rozjemczy nie mógł rozpatrywać takich wypadków, obecnie może.

Dalej obecne przepisy postanawiają, iż o ile urząd rozjemczy obniży resztę ceny kupna, lub długi z tytułu działu rodzinnego, to w tym samym stopniu ulegają obniżce odsetki zaległe do dnia wydania orzeczenia.

N. P. Rolnik miał do zapłacenia 12.000 zł tytułem reszty ceny kupna oraz zaległe odsetki w wysokości 4.000 zł. O ile n. p. urząd rozjemczy obniży resztę ceny kupna do 8.000 zł, to znaczy o jedną trzecią, to i suma zaległych odsetek zostanie obniżona o jedną trzecią, czyli w naszym przykładzie z 4.000 zł do 2.667 zł.

Prawo do ubiegania się o obniżkę reszty ceny kupna przysługuje bez względu na to czy gospodarstwo znajduje się w ręku pierwonabywcy czy też jego spadkobierców. Poza to prawo do obniżki przysługuje nawet o ile wierzyciel swą wierzytelność odstąpił osobie trzeciej.

N. p. Właściciel sprzedaje gospodarstwo rolne za 20.000 zł. Gotówką dostaje 10.000 zł, a drugie 10.000 zapisuje na hipotekę jako resztę ceny kupna. Ponieważ jednakże ma on dług w K. K. O. z tytułu żyra wekslowego, więc ceduje na rzecz K. K. O. swoją pretensję z tytułu reszty ceny kupna, wynoszącą 10.000 zł. Według dotychczasowych przepisów w takim wypadku nabywca gospodarstwa nie mógł ubiegać się o obniżenie reszty ceny kupna, którą winien spłacać do K. K. O., obecnie prawo to jemu przysługuje.

Wszystkie te postanowienia odnoszą się w równym stopniu do długów powstałych z tytułu działów rodzinnych.

KOMUNIKAT NR. 159

Według obliczeń Ministerstwa Skarbu wykonanych w październiku 1932 r. długi rolnictwa polskiego zaciągnięte u prywatnych wierzycieli wynosiły 1.500 milionów złotych, a długi krótkoterminowe w instytucjach finansowych przeszło 950 milionów złotych.

Omówione w niniejszym biuletynie w kilku komunikatach rozporządzenie z 30 września 1935 obejmuje karencją czyli wstrzymaniem spłaty kapitału długu tylko zadłużenia prywatne rolnictwa, wynoszące około 31% całego zadłużenia rolniczego.

Aczkolwiek globalna suma krótkoterminowego kredytu, udzielonego rolnikom przez instytucje finansowe jest mniejszą, aniżeli zadłużenia prywatne, to jednakże największy ciężar tych długów przypada przedewszystkiem na rolnictwo Ziemi Zachodnich Pomorza i Wielkopolski, gdzie rolnik przedewszystkiem zaciągał długi w instytucjach kredytu zorganizowanego.

Na tej podstawie Centrala P. T. R. wystąpiła do władz rządowych o ustalenie karencji nie tylko w zakresie zadłużenia prywatnego ale również długów w instytucjach finan., tak, aby przez okres karencji rolnik płacił tylko odsetki, a dopiero po jakimś takim odetchnięciu i częściowej przynajmniej odbudowie kapitału obrotowego zabrał się potrochę do spłacenia zadłużenia.

KOMUNIKAT NR. 160.

Co to są odsetki prawne? Odsetki prawne winien dłużnik zapłacić wierzycielowi wtedy, o ile nie zapłaci na czas długu n. p. dłużnik pożyczył 1.000 zł i zobowiązał się spłacić je na 1 listopada 1933 r. przy oprocentowaniu 7%. O ile na 1 listopada 1933 r. dług nie zostanie zapłacony, to po tym terminie liczą się już odsetki prawne.

Stopa procentowa odsetek prawnych wynosiła rocznie:

od 9 września 1924 do 1 lutego 1925 r. — 24%
od 1 lutego 1925 do 1 marca 1927 r. — 15%
i w końcu od 1 marca 1927 r. do dziś — 10%

Otóż rozporządzenie z 30 września 1935 r., w odniesieniu do długów powstałych przed 1 lipca 1932 r. obniżyło odsetki prawne do 6% rocznie i to z mocy samego prawa, zarówno za czas przed 24. X. 1934 r., jak i po tym terminie. To znaczy, iż o ile rolnikowi zostały naliczone odsetki prawne od powyżej wskazanego długu wyższe, aniżeli 6%, to suma, o którą zostały obniżone odsetki prawne już uiszczony przez dłużnika, ulega zarachowaniu na poczet rat niespłaconych. O ile cały dług został spłacony, no to naturalnie dłużnik nie może domagać się od wierzyciela zwrotu nadpłaconej, z tytułu odsetek prawnych, sumy.

Przykład:

Rolnik zaciągnął dług wekslowy 2.000 zł w dniu 1 stycznia 1928 r. na 8% miesięcznie z tem, że dług ten spłaci 1 stycznia 1930 roku. Długu tego nie spłacił. Wobec tego wierzyciel go skarżył, uzyskał tytuł wykonawczy, ale egzekucja nie doszła do skutku, kilkakrotnie ją ponawiano i to ciągle bezskutecznie, aż wreszcie przyszła ustawa o urzędach rozjemczych, no i ostatecznie wstrzymanie spłaty długu do 1 października 1938 roku.

Otóż na 1 stycznia 1930 r. przypadało do zapłacenia 2.000 zł oraz z tytułu odsetek 8% — 320 zł. Od tego terminu biegają odsetki prawne 10% do 1 listopada 1934 r., czyli wynoszą one za 4 lata i 10 miesięcy — 966 zł 66 gr. Po 1 listopada, o ile dług został rozłożony na raty z mocy prawa, lub z mocy orzeczenia urzędu rozjemczego, liczy się 5%. To znaczy za czas 1. XI. 34 do 1. X. 1935 r. wypada z tytułu odsetek — 55 zł.

Ponieważ obecnie, jak to zostało podane w wstępie, odsetki prawne zostały obniżone do 6%, to należy zmniejszyć sumę 966 zł 66 gr w ten sposób, iż od 2.000 zł należy za 4 lata i 10 miesięcy obliczyć tylko 6%. Z obliczenia wypada suma 580 zł wypada, iż rolnik zapłacił za dużo 386 zł 580 zł wypada, i rolnik zapłacił za dużo 386 zł 66 gr. Otóż o tę sumę 386 zł 66 gr należy zmniejszyć całą należność, ustaloną w dniu 1. X. 1935 r., która pozostała do zapłacenia.

W obliczeniu naszym wzięliśmy przykładowo, że rolnik nie nie płacił. Przypuśćmy jednak, że po 1 listopada 1934 r. rolnik spłacił prawie cały dług, a zostało mu tylko jeszcze do zapłacenia 400 zł. Wobec tego od tych 400 zł należy odjąć sumę 386 zł 66 gr nadwyżkowo zapłaconą, wtedy okaże się z rozliczenia, iż rolnikowi pozostaje do zapłacenia tylko 3 zł 34 grosze. Naturalnie, o ile dłużnik zapłacił cały dług wraz z 10% odsetkami prawnymi, to nie może żądać od wierzyciela, żeby mu je zwrócił.

Obliczenie to podaliśmy przykładowo. Ponieważ obliczenia takie są trudne, należy zgłaszać się do powiatowych biur do spraw finansowo-rolnych.

KOMUNIKAT 161.

Często się zdarza, że wierzycielem rolnika zadłużonego jest drugi rolnik, któremu lepiej się powodzi, podczas gdy wierzyciel-rolnik znajduje

się w bardzo ciężkiem położeniu.

Otóż dekret postanawia, iż wierzyciel, który czuje się pokrzywdzony z tego powodu, że on jest w biedzie, a jego dłużnik, aczkolwiek także rolnik mógłby zapłacić dług bez uszczerbku dla swego gospodarstwa, a jednak tego długu nie płaci, bo go chroni ustawodawstwo oddłużeniowe, taki wierzyciel może wystąpić do urzędu rozjemczego. Prosić on może o skrócenie lub o uchYLENIE wstrzymania spłaty długu, które przysługują dłużnikowi z mocy prawa i o polecenie dłużnikowi natychmiast cały dług zapłacić lub też zapłacić go w krótkim terminie, stosownie do swego uznania.

Jeżeli Urząd Rozjemczy dojdzie do przekonania, że położenie gospodarze dłużnika pozwala mu uiszczyć dług w warunkach dla wierzyciela korzystniejszych, to wobec tego urząd rozjemczy może wziąć w opiekę wierzyciela i orzec na jego korzyść w myśl stawionego przezeń wniosku.

KOMUNIKAT 162.

Powołując się na komunikat o zastawie rolniczym, podany w biuletynie nr. 9 z dnia 1-go września b. r. poz. 355 — Pomorskie Towarzystwo Rolnicze podaje do wiadomości jak należy postąpić w wypadku zajęcia zastawu przez egzekutora urzędu skarbowego, lub komornika sądowego.

W wypadku zajęcia przez egzekutora urzędu skarbowego zboża objętego zastawem rolniczym, należy w czasie zajęcia uprzedzić egzekutora, że zboże to jest objęte zastawem.

W razie gdy egzekutor dokona zajęcia, należy niezwłocznie złożyć sprzeciw do urzędu skarbowego z powołaniem się na okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 6. 7. 1935 r. Nr. V. 23526/1/35, przedstawiając oczywiście dowód, że zboże jest objęte zastawem. W myśl tego okólnika zboża obciążone rejestrowym zastawem rolniczym w bieżącym roku są wolne od zajęcia za podatki.

Należy też zawiadomić o zajęciu Państwowy Bank Rolny wzgl. Kom. Kasę Oszczędności lub inną instytucję, w której dokonano zastawu.

Zajęcie przez komornika sądowego.

W razie zajęcia zastawionego zboża przez komornika sądowego, należy zwrócić mu uwagę na rozporządzenie Pana Prezydenta z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 z roku 1928, poz. 360), dotyczące zastawu rolniczego. — W myśl tego rozporządzenia organ egzekucyjny, przeprowadzający egzekucję, obowiązany jest przesłać bezzwłocznie zastawnikowi t. j. instytucji, w której dokonano zastawu, zawiadomienie o egzekucji.

Następnie suma uzyskana ze sprzedaży zastawu rolniczego w myśl wspomnianego rozporządzenia winna być złożona właściwemu sądowi dla dokonania podziału.

Z sumy tej przedewszystkiem winien być zaspokojony zastawnik (instytucja, która dała pożyczkę pod zastaw), z wyjątkiem wypadków, gdy roszczenie, dla którego prowadzi się egzekucję, korzysta z pierwszeństwa przed rejestrowym zastawem rolniczym.

Zaleca się także, aby zastawca ze swej stro-

ny zawiadomił instytucję, w której uzyskał pożyczkę, o dokonaniu zajęcia zastawionego zboża.

Z a Z a r z ą d T. R. P.

(—) Klimek, wiceprezes

(—) Ewertowski, instruktor

ULGI W SPŁACIE ZALEGŁOŚCI W DODATKACH KOMUNALNYCH DO PODATKÓW PAŃSTWOWYCH NA TERENIE WOJEW. ZACHODNICH.

W powyższej sprawie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych pismem z dnia 20. 9. 1935 r. Nr. SF. 26/10/5 zarządziło, co następuje:

„W myśl przepisów ust. (1) § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1935 roku (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 135) oraz ust. (1) § 1 rozporządzenia z dnia 15 kwietnia 1935 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 29, poz. 225) ulgi przewidziane w tych rozporządzeniach dla zaległych podatków państwowych winny być w takim samym rozmiarze z mocy samego prawa stosowane w odniesieniu do zaległości w dodatkach samorządowych.

Wykonanie tych przepisów natrafia na specjalne trudności, o ile chodzi o dodatki komunalne do podatków dochodowego oraz gruntowego na obszarze b. zaboru pruskiego.

Do roku 1934 bowiem wyłącznie wymiar i pobór tych dodatków znajdował się w ręku władz samorządowych i dopiero w roku bieżącym przejęty został władze skarbowe, cała jednak księgowość, obejmująca zaległości w tych dodatkach, pozostała nadal przy władzach samorządowych i władze skarbowe nie posiadają w tym względzie żadnych danych. W tych warunkach zastosowanie ulg w odniesieniu do dodatków komunalnych przez władze skarbowe staje się oczywiście niemożliwe, tembardziej, że sprawa ta z innych jeszcze przyczyn jest bardzo skomplikowana.

Przedewszystkiem w związku z tem, że wymiar i pobór podatków państwowych, znajdował się w rękach władz skarbowych, a dodatków — w rękach władz samorządowych, na porządku dziennym są wypadki, że należność państwowa jest całkowicie pokryta, natomiast zaległość istnieje tylko w należności na rzecz samorządu i odwrotnie. Następnie, o ile chodzi o dodatki do podatku gruntowego, sprawa jest jeszcze bardziej skomplikowana przez to, że wymiar i pobór tych dodatków dokonywany był nie tylko przez wydziały powiatowe (dodatek powiatowy) i zarządy gmin miejskich lecz także przez zarządy gmin wiejskich (dodatek gminny), które bardzo często ewidencji zaległości wogóle nie prowadziły.

Wobec tego zachodzi konieczność rozwiązania sprawy ulg dla zaległości w omawianych dodatkach na innej drodze, niż to przewidują wymienione na wstępie rozporządzenia.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu zarządza, co następuje:

Do zaległości w dodatku komunalnym do podatku dochodowego oraz podatku gruntowego na terenie podległego Panu Wojewodzie województwa, ulgi wynikające z powołanych na wstępie rozporządzeń winny stosować samodzielnie wydziały powiatowe i zarządy gmin (miejskich i wiejskich) na podstawie stanu zaległości i uiszczeń, wynikających z ich ksiąg bierzych lub ewidencji poborowych, traktując te dodatki komunalne, jako swego rodzaju samoisne przepisy powołanych rozporządzeń, z tem jednakże, że w odniesieniu do kwot, które będą korzystały z odroczenia (§ 4 rozp. Min. Skarbu z dnia 15. 4. 1935 r.), nastąpiłoby ich przejęcie do ksiąg bierzych i dalsze ulgi stosowałyby już urzędy skarbowe.